

”Nu ved jeg, at jeg er anderledes”

Mange ofre for seksuelle overgreb lever med følgerne i årevis uden at kunne huske, hvad de har været udsat for. Og når hukommelsen vender tilbage, er psykiatrien ofte ikke rustet til at behandle følgerne

AF STEFFEN MCGHIE

Der skulle gå 33 år, fra Annes far døde, til hun begyndte at huske de seksuelle overgreb.

Dengang var hun 10 år, og frem til hun som 43-årig begyndte i terapi, var hun plaget af invaliderende klyngehovedpine og havde ingen erindring om de ting, hun var udsat for som barn. Kort tid inde i forløbet kom der hul igennem, og hun begyndte at huske overgrebene. Hun begyndte at forstå hele sit liv på en anden måde og blev helbredt for hovedpinen.

Men vanskelighederne ved menneskelige relationer har

hun endnu, og hun har siden terapiens start levet isoleret.

”Det er mit eget valg, for det er den måde, jeg bedst kan håndtere tilværelsen på. Jeg kan ikke omgås almindelige mennesker. Førhen følte jeg mig forkert og anderledes uden at vide hvorfor. Nu ved jeg, at jeg er anderledes. Jeg oplever verden på en anden måde, fordi jeg har en erfaring, som almindelige mennesker ikke kan sætte sig ind i,” siger Anne Helene Christensen.

Hun blev sidste år førtidspensionist. Hendes samlede arbejdsmarkedserfaring udgør i alt syv års ansættelse. Hun måtte lukke af for sig selv for at kunne være på en arbejdsplads og fungerede på automatpilot for at kunne præstere. Der var ikke plads til følelser, for hvis hun først begyndte at åbne for dem, ville hun ikke være i stand til at arbejde.

Det er ikke usædvanligt, at ofre for seksuelle overgreb i barndommen fortrænger deres oplevelser. Chefpsykolog Lars J. Sørensen fra Psykiatrihospitalet Nykøbing Sjælland har set adskillige ek-

sempler på, at ofrene først langt inde i voksenlivet husker, hvad de har været udsat for.

”At det først senere går op for folk, gør, at psykiatrien har svært ved at følge med. For hvordan kan man være syg, uden at det viser sig,” spørger han.

Tilfældet er oftest, at kroppen fortæller det med en række reaktioner. Typiske eksempler er angst eller negative reaktioner ved sex.

”Så erindringen om overgrebene er egentlig oftere brændt ind i kroppen end i psyken. Kroppen bliver ved med at have nogle fastlåste mønstre, fordi disse overgreb har fundet sted,” siger Lars J. Sørensen.

Det vides ifølge Servicestyrelsen ikke præcist, hvor mange børn der udsættes for seksuelle overgreb. Det skyldes blandt andet, at seksuelle overgreb ofte hemmeligholdes for omverdenen. Der blev i 2008 foretaget en repræsentativ undersøgelse blandt danske elever i 9. klasse, som viste, at fem procent af drengene og 22 procent af pigerne havde haft uønskede seksuelle erfarin-

SENFØLGER I VOKSENLIVET

- ◆ **Behandlingssteder, der arbejder med senfølger efter seksuelle overgreb, registrerede sidste år 2336 henvendelser fra personer, der enten selv havde været udsat for seksuelle overgreb eller stod i nær relation til en sådan person. Det er en stigning på 8 procent i forhold til 2009.**
- ◆ **Mens der længe har været stigende politisk fokus på at forebygge seksuelle overgreb mod børn, er følgevirkningerne i voksenlivet af seksuelle overgreb i barndommen et område, der ikke har nydt stor bevågenhed herhjemme.**
- ◆ **En ny landsforening for voksne med senfølger af seksuelle overgreb, som har fået navnet Spor, har som sit erklærede mål at synliggøre senfølger efter seksuelle overgreb.**

ger med jævnaldrende og/eller voksne, mens de var under den seksuelle lavalder.

Ifølge vurderingen fra Det Kriminalpræventive Råd modtager omkring 10 procent af de seksuelt misbrugte børn hjælp, mens de endnu er børn.

Anne Helene Christensen har til dato betalt terapi for 130.000 kroner selv. Hun har tidligere gået hos en psykoterapeut og går nu i choktraumeterapi. Det betaler hun også selv, for der er ingen tilbud inden for det sociale system, hun har gavn af. Det var beskeden i di-

striktpsykiatrien, som henviste hende til en privat praktiserende psykiater. Også han fortalte, at han ikke kunne tilbyde den nødvendige terapi.

De kropslige symptomer hedder på psykiatrisk, at man somatiserer. Det er en speciel symptomgruppe, som psykiatere og læger har svært ved at tage alvorligt, siger Lars J. Sørensen. Ofte diagnosticerer psykiatere senfølgerne som depression. Så mange af ofrene for overgreb får udskrevet antidepressiv medicin, som ikke har nogen effekt.

mcghie@k.dk